

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Muntean)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maia Sandu,
reprezentată de avocatul Victor Munteanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maia Sandu
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Telesistem TV” cu privire la
dezmințirea informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Maia Sandu și a fost menținută hotărârea din 01
martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2017, Maia Sandu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Telesistem TV” cu privire la dezmințirea informației și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 11 noiembrie 2016, ora 20:00, pe pagina
web, care aparține SRL „Telesistem TV” - www.a-tv.md a fost publicată o știre și
un reportaj video cu următorul titlu: „Санду отказалась отвечать на русском
языке украинскому журналисту” (traducere în limba română - „Sandu a refuzat
să răspundă în limba rusă unui jurnalist ucrainean”).

A considerat că titlul știrii și informațiile prezentate în timpul reportajului
„Санду отказалась отвечать на русском языке украинскому журналисту” nu
pot fi calificate altfel decât relatări false cu privire la un fapt, în sensul conferit
noțiunilor respective de Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de
exprimare. Or, la finalul întrebării, jurnalistul din Ucraina a rugat-o să răspundă la
întrebarea adresată de el în limba rusă, în limba engleză. Faptul că a dat curs
rugămintii jurnalistului ucrainean (care a rugat-o următoarele: „[...] Если вы бы
ответили на английском, буду очень признателен [...]” (traducere în limba
română - „[...] Dacă veți răspunde în limba engleză, voi fi foarte recunoscător
[...]”)) nu înseamnă nicidecum, așa cum este relatat în titlul știrii, că ar fi refuzat să
răspundă în limba rusă.

Reclamanta a susținut că drept dovadă a faptului că jurnalistul ucrainean a menționat: „[...] Dacă veți răspunde în limba engleză, voi fi foarte recunoscător [...]” este chiar înregistrarea video care se regăsește la următorul link: <https://www.privesc.eu/arhiva/71097/Conferinta-de-presa-sustinuta-de-candidatul-la-functia-de-presedinte-al-Republicii-Moldova-Maia-Sandu>, la minutul 12:25-12:28.

A afirmat că în textul și în reportajul video publicate la <http://a-tv.md/index.php?newsid=23211> se mai regăsesc următoarele enunțuri: „Собирается стать президентом, но прибегает к действиям, которые могут привести к нестабильности, как внутри страны, так и за ее пределами [...]”; „[...] Последний выпад Майи Санду, которая решила по-английски ответить украинскому журналисту, задавшему вопрос на русском языке, кажется, поставил все точки над „й” в том, что касается отношения кандидата партии „Действие и солидарность” к русскоговорящим гражданам нашей страны, а также четко обрисовал ее позицию к такому стратегическому партнеру как Российская Федерация [...]”.

Maia Sandu a mai relatat că acestea nu reprezintă altceva decât judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, or, câtă vreme judecățile de valoare se bazează pe un fapt care reprezintă un fals - refuzul de a răspunde în limba rusă unui jurnalist ucrainean, concluziile care se desprind din falsul respectiv nu pot fi calificate altfel.

Astfel, a invocat că tot la 11 noiembrie 2016, ora 20:00, pe aceeași pagină web, care aparține SRL „Telesistem TV” - www.a-tv.md. a fost publicată o știre și un reportaj video cu titlul „Схема кражи миллиарда всплыла наружу”. Atât în știre, cât și în reportajul video s-a menționat următoarele: „Санду хотя и признала что в указанном документе значится ее имя и стоит ее подпись, он был подписан другим человеком”.

A declarat că afirmația precum că Maia Sandu ar fi recunoscut că în documentul respectiv este semnătura sa, reprezintă o relatare falsă cu privire la un fapt, or, ea nu a recunoscut vreodată acest lucru, ci, dimpotrivă, a declarat contrariul. Astfel, în conferința de presă susținută la 11 noiembrie 2016, a spus următoarele: „[...] Vă informez că semnătura de aici nu este a mea [...]”.

Subsecvent acestui fals este și titlul știrii precum că „Схема кражи миллиарда всплыла наружу”, care reprezintă o judecată de valoare fără substrat factologic suficient. Or, câtă vreme este falsă informația cu privire la semnarea de către Maia Sandu a adresei prezentate presei de către numitul Igor Dodon, lider al PSRM, judecata de valoare care se bazează pe acest fapt nu are un substrat factologic suficient.

De asemenea, reclamanta a menționat că derapajele enunțate în cele 2 reportaje plasate pe pagina web, care aparține SRL „Telesistem TV” - www.a-tv.md, se circumscriu condițiilor statuate la art. 7 alin. (2) și (4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Astfel, pe lângă caracterul fals al celor două fapte și lipsa substratului factologic suficient în raport cu judecățile de valoare menționate în cap. I, acestea sunt și defăimătoare, deoarece aceste informații nu fac altceva decât să prefigureze opiniei publice o ipoteză mincinoasă și, în fond, condamabilă, precum că ea ar fi încălcat legea sau anumite norme morale unanim recunoscute și acceptate, ceea ce nu corespunde realității.

Maia Sandu a notat că la 02 decembrie 2016, a înaintat SRL „Telesistem TV” o cerere prealabilă în conformitate cu dispozițiile art. 15 și 16 din Legea enunțată, însă până la adresarea în instanță nu a primit nici un răspuns.

În concluzie, întrucât răspândirea falsurilor care constituie obiectul prezentei acțiuni a avut loc la 11 noiembrie 2016, adică chiar înainte de turul II al alegerilor prezidențiale, ea fiind concurent electoral în scrutinul respectiv și ținând cont de faptul că dezinformarea în mass-media, inclusiv cea menționată în prezenta cerere, a influențat rezultatul final al alegerilor prezidențiale, estimează prejudiciul moral cauzat de pârât în mărime de 50000 de lei.

A solicitat obligarea pârâtei de a dezminți informația falsă referitoare la refuzul său de a răspunde în limba rusă unui jurnalist ucrainean în același mod în care a fost făcută însăși relatarea falsă, textul dezmințirii având următorul conținut: „Prin prezenta, dezmințim informația prezentată la 11 noiembrie 2016 cu privire la refuzul Maiei Sandu de a răspunde în cadrul conferinței de presă din 11 noiembrie 2016 în limba rusă unui jurnalist ucrainean, întrucât aceasta este falsă și nu corespunde adevărului” și a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient subsecvente informației false referitoare la refuzul său de a răspunde în limba rusă unui jurnalist ucrainean, textul dezmințirii având următorul conținut: „Prin prezenta, dezmințim informația prezentată la 11 noiembrie 2016 cu privire la refuzul Maiei Sandu de a răspunde în cadrul conferinței de presă din 11 noiembrie 2016 în limba rusă unui jurnalist ucrainean care a stat la baza judecății de valoare fără substrat factologic suficient conform căreia Maia Sandu ar fi întreprins acțiuni care ar aduce instabilitate atât în țară, cât și peste hotare”; de a dezminți informația falsă precum că ea ar fi recunoscut că Adresa Ministerului Educației prezentată presei de către numitul Igor Dodon la 11 noiembrie 2016 ar conține semnătura sa în același mod în care a fost făcută însăși relatarea falsă cu textul dezmințirii, având următorul conținut: „Prin prezenta, dezmințim informația prezentată la 11 noiembrie 2016 precum că Maia Sandu ar fi recunoscut că Adresa Ministerului Educației prezentată presei de către numitul Igor Dodon la 11 noiembrie 2016 ar conține semnătura ei, întrucât această informație este falsă și nu corespunde adevărului” și a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient subsecvente informației false referitoare la recunoașterea de către ea a faptului că Adresa Ministerului Educației prezentată presei de către numitul Igor Dodon la 11 noiembrie 2016 ar conține semnătura ei, textul dezmințirii având următorul conținut: „Prin prezenta, dezmințim informația prezentată la 11 noiembrie 2016 cu privire la faptul că Maia Sandu ar fi recunoscut că Adresa Ministerului Educației prezentată presei de către numitul Igor Dodon la 11 noiembrie 2016 ar conține semnătura ei, informație care a stat la baza judecății de valoare fără substrat factologic suficient potrivit căreia schema furtului miliardului a fost scoasă la iveală” și încasarea din contul pârâtei a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, a taxei de stat în sumă de 1500 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată a Maiei Sandu împotriva SRL „Telesistem TV” cu privire la dezmințirea informației și repararea prejudiciului moral.

La 07 martie 2018 și 05 iunie 2018, în termenul prevăzut de lege, Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, a declarat apel împotriva

hotărârii primei instanțe și a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu și a fost menținută hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Instanța de apel pentru a respinge apelul, făcând referire la art. 271 din Codul civil, art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 17 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, și-a argumentat concluzia prin faptul că aceste prevederi legale denotă cert temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe.

În opinia instanței de apel, actele cauzei denotă cert faptul că termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a început să curgă de la 11 decembrie 2016, ziua imediat următoare celei în care a expirat termenul pentru examinarea cererii prealabile și a expirat la 09 ianuarie 2017 inclusiv (zi de luni, zi lucrătoare), însă cererea de chemare în judecată a fost depusă de către Maia Sandu doar la 10 ianuarie 2018, adică cu omiterea termenului prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la libertatea de exprimare și nu a fost solicitată repunerea în termen.

La caz, instanța de apel a reținut că în cazul în care începutul curgerii termenului coincide cu o zi nelucrătoare, atunci, spre deosebire de cazul expirării lui, acesta curge din ziua nelucrătoare și nu din ziua imediat următoare acesteia. Atributul continuității presupune că din cursul termenului procedural nu sunt excluse zilele nelucrătoare, exceptând cazul particular în care ziua nelucrătoare este ultima zi a termenului, în conformitate cu art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În cazul în care epuizarea termenului procedural survine într-o zi nelucrătoare, atunci ultima zi a termenului este următoarea zi lucrătoare.

În asemenea circumstanțe, Curtea de Apel Chișinău a considerat că prima instanță temeinic și legal a respins acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar argumentele invocate de către reprezentantul apelantei ca fiind neîntemeiate.

La 02 ianuarie 2019, Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiate actele judecătorești contestate, în cazul în care prin neadmiterea cererii de chemare în judecată depusă de Maia Sandu a fost încălcat dreptul de acces la justiție. Încălcarea dreptului consfințit la art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, care garantează dreptul oricărei persoane de a se adresa unei autorități judecătorești pentru a i se examina cauza conform normelor procesuale prevăzute de dreptului intern. Or, respingerea nefondată a examinării cauzei pe motiv de depunere a cererii de chemare în judecată ca fiind tardivă, fără a se pronunța pe niciunul din argumentele fondului cauzei, încalcă vădit dreptul acesteia la examinarea cauzei sale în conformitate cu rigorile unui proces echitabil, prevăzute de art. 6 al Convenției.

În acest sens, a menționat instanța de judecată urma să aplice prevederile art. 110-112 din Codul de procedură civilă referitoare la calcularea termenelor de procedură, nu doar la termenul de adresare cu cererea de chemare în judecată, ci și la calcularea termenelor de depunere și examinare a cererii prealabile, dat fiind faptul că depunerea cererii în instanță pe cauza dată a fost condiționată de existența

și examinarea unei cereri prealabile. Astfel, în cazul în care procedura civilă prevede imperativ modalitatea de soluționare a unui litigiu pe cale extrajudiciară, așa cum este cazul în speța dată conform prevederilor art. 166, 167, 170 din Codul de procedură civilă, modul de calculare a termenelor procedurale de examinare a cererii prealabile urma a fi tratat prin prisma art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 16 alin. (1) al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Recurenta a specificat că la 02 decembrie 2016 către SRL „Telesistem TV” a fost o expediată o cerere prealabilă în conformitate cu dispozițiile art. 15 și 16 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, cererea respectivă fiind recepționată de SRL „General Media Group” la 05 decembrie 2016.

Cu referire la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, recurenta a relatat că cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informației și, după caz, de către persoana juridică ce a răspândit această informație. Conform principiului clarității și previzibilității legii, reclamanta a calculat termenul pus la dispoziție pârâtului strict conform normelor procesual civile, care stipulează în art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă că, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

A notat că verbul „se examinează” prevăzut la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, clar indică asupra faptului că reclamanta se aștepta ca răspunsul să-i fie oferit inclusiv pe data de 12 decembrie 2017, adică în următoarea zi lucrătoare în care putea fi examinată cererea sa.

În concluzie, știrea a fost publicată la 11 noiembrie 2016, iar cererea prealabilă a fost expediată la data de 01 decembrie 2016, în termenul legal de 20 de zile, iar prin avizul de recepție se confirmă faptul primirii la data de 05 decembrie 2016, zi de luni. Respectiv, calcularea termenului de procedură prevăzut la art. 15 și 16 ale Legii cu privire la libertatea de exprimare a început să curgă în ziua următoare, marți, 06 decembrie 2016, și a expirat la data de 12 decembrie 2016, în prima zi lucrătoare a datei termenului prevăzut de art. 16 alin. (1) al legii menționate supra. Această dată și zi este aceea, care conform Codului de procedură civilă a fost ultima zi când pârâtul putea expedia răspunsul, sau ziua din care reclamanta putea să expedieze cerere de chemare în judecată conform art. 17 al Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Adițional, a specificat că potrivit prevederilor aceluiași articol al Legii cu privire la libertatea de exprimare, cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termenul de 30 de zile. Acest termen curge de la data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile. Or, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, termenul specificat la alin. (1), adică termenul de 30 de zile este unul de prescripție și nu termenele prevăzute la alin. (1) lit. a) și/ sau b). Termenele prevăzute în art. 17 alin. (1) lit. a) și b) sunt termene de procedură, calculate conform prevederilor art. 112 din Codul de procedură civilă.

Respectiv, recurenta a afirmat că cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 10 ianuarie 2017, în termenul legal de 30 de zile.

De asemenea, a invocat că instanța eronat a interpretat normele de procedură la calcularea termenelor, or, instanța a preferat, din considerente neclare, să se pronunțe în sensul în care pentru reclamantă era clar și previzibil faptul că

legislația procesual civilă stabilește expirarea termenelor de procedură așa cum a stabilit legiuitorul în art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Mai mult, procedura prealabilă este menită să asigure părților în proces posibilitatea eventuală de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară. Depunerea unei cereri de chemare în judecată anterior expirării termenului prevăzut la art. 16 și calculat conform prevederilor art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ar fi oferit temei instanței de judecată să scoată cererea de pe rol pe motiv de nerespectare a procedurii prealabile, ori a refuzului de a restitui cheltuielile de judecată pe motiv de depunere anticipată a cererii.

Totodată, a specificat că Curtea europeană a statuat în jurisprudența sa că o interpretare excesiv de strictă a regulilor procesuale (formalism excesiv) poate priva reclamantii de la dreptul lor de a se adresa în instanță (Perez de Rada Cavanilles v. Spain, § 49; Miragall Escolano vs Spain, § 38; Sotiris and Nikos Koutras ATTEE vs Greece, § 20; Beles and Others vs the Czech Republic, § 50; RTBF vs Belgium, §§ 71-72 and 74; Miessen vs Belgium, §§ 72-74). Îngrădirea accesului la justiție prin interpretarea ultra-formală a calculării termenelor de procedură constituie o violare directă a prevederilor art. 6 al Convenție europene a drepturilor omului. Interpretarea excesiv formală a calculării termenului de 5 zile, altfel decât prin prisma art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă a generat refuzul dreptului reclamantei de a i se examina fondul cauzei, ceea ce a dus automat la încălcarea art. 8 al Convenției.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 octombrie 2018.

La data de 05 noiembrie 2018 decizia din 09 octombrie 2018 emisă de Curtea de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 29 octombrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 190).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, la data de 02 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maia Sandu, reprezentată de avocatul Victor Munteanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat